

Bilag 204.

I det af finansministeren den 7. december 1966 fremsatte forslag til lov om almindelig omsætningsafgift er det i § 39 bestemt, at lov nr. 211 af 16. juni 1962 om almindelig omsætningsafgift (engros-oms) og hermed lov nr. 14 af 31. marts 1965 skal ophæves, når den nye lov om merværdiafgift træder i kraft.

Lovforslaget indeholder imidlertid ikke nogen bestemmelse om ophævelse af lov nr. 212 af 16. juni 1962, som forøgede bl. a. mineralvandsafgiften med et beløb, som svarede til engros-omsen på 9 pct., eller en ophævelse af lov nr. 71 af 31. marts 1965, hvorved mineralvandsafgiften yderligere forhøjedes med et beløb, der ækvivalerede stigningen i engros-omsen fra 9 til 12½ pct.

Danske Mineralvandsfabrikanters Fællesforening tillader sig derfor at anmode udvalget om at foranledige, at disse særlige forøgelser i mineralvandsafgiften, der svarer til engros-omsen, falder væk, når loven om merværdiafgift træder i kraft.

Da forhøjelserne af punktafgiften på bl. a. mineralvand efter ovennævnte love blev gennemført, skete dette ud fra den betragtning, at man ville tilstræbe at undgå beskætning af mineralvand i såvel fabriktions- som engrosleddet. Af rent praktiske grunde forhøjedes i stedet punktskatterne på de traditionelt beskattede varer, således at stigningen svarede til procent-satsen efter loven om almindelig omsætningsafgift (engros-omsen).

Det må derfor anses for ganske naturligt, at disse love, hvis indhold og karakter har samme sigte som lov nr. 211 om engros-oms, bortfalder samtidig med denne.

Denne forudsætning har lovgivningsmagten da også klart haft for øje, hvilket fremgår af de bemærkninger, som den socialdemokratiske ordfører fremsatte i Folketinget ved anden-behandlingen den 7. juni 1962 af lov nr. 211 af 16. juni 1962 (Folketings-tidende, spalte 5241).

Det samme synspunkt har åbenbart ikke gjort sig gældende for alle punktbeskattede varer, idet f. eks. papir, tændstikker, kaffesurrogat m. fl. direkte blev omfattet af engros-omsen, og uden at punktskatterne for disse varer blev forhøjede.

Det ovennævnte bør derfor som logisk konsekvens medføre, at Folketinget nu, hvor engros-omsen foreslås erstattet af en merværdiafgift, også lader den til engros-omsen svarende forhøjelse af punktafgiften for mineralvand falde bort og altså ned-sætter afgiften med de pr. 16. juni 1962 og 18. december 1964 (forlænget ved lov nr. 71 af 31. marts 1965) vedtagne forhøjelser af mineralvandsafgiften på i alt 20 øre pr. liter, svarende til 5 øre pr. flaske.

Vi tillader os tillige at gøre opmærksom på, at der ved behandlingen i folketinget af lov nr. 16 af 28. januar 1966 fra flere sider blev udtalt, at denne forhøjelse — 20 øre pr. liter eller 5 øre pr. flaske — skulle betragtes som et forskud på meromsen og altså falde væk ved meromsens indførelse. Vi skal henvise til Folketingstidende 1965-66, hvor den socialdemokratiske ordfører ved 1. behandling (spalte 911) gav udtryk for, at den foreslåede forhøjelse er forskud på meromsen, og betegnede denne som „en lille meroms, der kan indpasses i den store meroms“. Ved 2. behandling (spalte 2886) udtalte samme ordfører, at forhøjelsen af punktafgifterne var „en slags a conto-betaling på den senere almindelige forbrugsbeskætning forstået på den måde, at de skal modregnes i denne“. Det samme fremgår af en udtalelse fra venstres ordfører (spalte 2892), ligesom det fremgår af en udtalelse fra venstres formand (spalte 3013), at han „efter statsministerens ord også betragter afgifterne som en a conto-forhøjelse“.

Vi ønsker at henlede opmærksomheden på, at en merværdiafgift lagt oven på mineralvandsprisen inkl. afgiften vil betyde en